

دیگرا اجازه ورود به غزه را ندارند، اما دانش کافی از این منطقه دارند. این فقط شامل امدادگران آنروا نیست. ما شاهد افزایش امدادگران سایر آژانس های سازمان ملل یا سازمان های غیردولتی، پزشکان و جراحانی هستیم که آموزش دیده و قادر به ارائه کمک به مردم غزه هستند که از ورود آنها به این باریکه جلوگیری می شود. دسته سوم هم امدادگرانی هستند که جان خود را در راه کمک به مردم غزه از دست داده اند. نزدیک به ۳۰۰ نفر از همکاران من در آنروا و در مجموع ۴۰۰ امدادگر در مسیر امدادسانی بر اثر حملات اسرائیل جان باخته اند.

●●● در طول یک سال ونیم گذشته اسرائیل مانع کمک رسانی می شد. بعد نوعی فشار بین المللی به وجود می آمد یا وضعیت انسانی غزه به شدت وخیم می شد و اسرائیل اجازه می داد برای مدت کوتاهی کمک هایی وارد شود تا بتواند بگوید ببینید، اوضاع به آن بدی که مردم می گویند، نیست و سپس دوباره از ورود کمک های کافی جلوگیری می کرد. به نظر می رسد که نسخه ای از این روند ادامه دارد. غذا در طول آتش پس وارد می شد و مردم می توانستند برخی از مایحتاج خود را تهیه کنند و اکنون دوباره از ورود ضروریات زندگی جلوگیری می شود.

این تحلیل منصفانه ای از اتفاقات است، اما حالا همه چیز تحت تاثیر است؛ از آنچه می خرید تا موارد ساده بهداشتی تا اینکه نمی دانید آیا تا پایان روز مجبور به ترک خانه تان می شوید یا نه و اگر آواره شوید به کجا بروید؟ من با همکارانم که ساکن غزه هستند، صحبت می کنم و آنها شب ها نمی توانند بخوابند. می گویند هواپیماها از کنار تان رد می شوند. گاهی اوقات بمب می اندازند، گاهی هم نه. بنابراین شما دائم در ترس زندگی می کنید. غذای کافی وجود ندارد و شما گرسنه و خسته و از پا افتاده اید. در یک لحظه، دوباره آواره می شوید و مجبورید بدون هیچ اطلاعی به منطقه دیگری بروید و این بی رحمی ادامه دارد. آنها مدام تا آخرین حد تحت فشار قرار می گیرند و دیگر چیزی برای از دست دادن ندارند. چیزی که سال گذشته زیاد از مردم شنیدم این بود که اساسا، ما اینجا خواهیم ماند و با هم خواهیم مرد، زیرا در این وضعیت مرگ اجتناب ناپذیر است.

●●● پس از بازگشت این سطح از کمبود فعلی در غزه، اوضاع در سطح اجتماعی به کدام سمت می رود؟

اوایل هفته گذشته، افرادی در پناهگاهی در غزه درباره مادری به ما گفتند که هنوز مقداری آرد داشت و وقتی نان درست می کرد و بوی آن را دیگر بچه های گرسنه می شنیدند، احساس گناه می کرد. وقتی فرزندان دیگران پی تکه ای نان به سمت او می آمدند، نان را با آنها تقسیم می کرد، با علم به اینکه این کار جان فرزندان و خانواده اش را به خطر می اندازد. اما چه کاری از دستش برمی آمد؟ آنها بچه هایی گرسنه هستند. داستان های زیادی از این دست در غزه می شنویم که مردم چیزی ندارند، اما به نوعی هنوز هم آن را به اشتراک می گذارند. نمی دانم آنها این قدرت را از کجا پیدا می کنند! بنابراین این نیرو در جامعه غزه وجود دارد که واقعا الهام بخش، قدرتمند و در عین حال تکان دهنده و حیرت انگیز است. واقعا دردناک است که آنها این گونه زندگی می کنند، اما هنوز هم یکدیگر را به حال خود رها نمی کنند. اما مثل هر جامعه ای، البته وحشت هم وجود دارد، زیرا مردم گرسنه اند و سعی در زنده ماندن دارند و این بر جامعه نیز تأثیر خواهد گذاشت. بنابراین شما واقعا نمی توانید از یک رویکرد کلی را در چگونگی تلاش دو میلیون نفر برای جان به در بردن از گرسنگی در نظر بگیرید. هیچ کس در غزه سه وعده غذایی در روز ندارد. آنها یک وعده غذایی در روز دارند. بعضی از مردم یک روز را بدون غذا می گذرانند. بسیاری از والدین غذای خورند تا فرزندان شان بتوانند غذا بخورند و البته این بر همه چیز تأثیر خواهد گذاشت.

ن

امدادگر سازمان ملل: افرادی در پناهگاهی در غزه درباره مادری به ما گفتند که هنوز مقداری آرد داشت و وقتی نان درست می کرد و بوی آن را دیگر بچه های گرسنه می شنیدند، احساس گناه می کرد. وقتی فرزندان دیگران پی تکه ای نان به سمت او می آمدند، نان را با آنها تقسیم می کرد، با علم به اینکه این کار جان فرزندان و خانواده اش را به خطر می اندازد. اما چه کاری از دستش برمی آمد؟ آنها بچه هایی گرسنه بودند. داستان های زیادی از این دست در غزه می شنویم که مردم چیزی ندارند، اما به نوعی هنوز هم آن را به اشتراک می گذارند. نمی دانم آنها این قدرت را از کجا پیدا می کنند!

یک امدادگر در گفت وگو با «نیویورکر» از محاصره دوماهه غزه می گوید؛ اوضاع وخیم تر از حد تصور است

در تقلا برای زنده ماندن

[فرشته کیانی] اواسط ژانویه (اواخر دی ماه ۱۴۰۳)، اسرائیل و حماس با آتش پس موافقت و موقتا جنگ غزه را که پس از حملات ۷ اکتبر ۲۰۲۳ آغاز شد و تاکنون جان بیش از ۵۰ هزار فلسطینی را گرفته، متوقف کردند. در طول ۱۵ ماه اول جنگ، رفتار اسرائیل، به ویژه در جلوگیری از ورود کمک های کافی به غزه، محکومیت بین المللی را به همراه داشت. وضعیت در طول آتش بس بهبود یافت، اما اوایل ماه مارس، اسرائیل ورود کمک های ضروری را کاملا ممنوع کرد و مذاکرات برای تمدید آتش بس با کارشکنی های اسرائیل شکست خورد. از آن زمان، نبرد تمام عیار اسرائیل با غزه از سر گرفته شده و میزان غذا و دارویی که در این منطقه باقی مانده، به طرز اسفناکی برای نیازهای مردم آن ناکافی است. «لونیز واتریچ»، افسر ارشد اورژانس در آژانس امداد و کار سازمان ملل برای پناهندگان فلسطینی (آنروا)، در گفت وگو با مجله آمریکایی «نیویورکر» (The New Yorker) از واقعیت هولناکی که اهالی غزه بعد از انسداد کمک های بشردوستانه به دست اسرائیل با آن مواجهه اند و چگونگی تلاش امدادگران برای عبور از تهدیدات مرگبار اسرائیل گفت. سال ۲۰۲۴، اسرائیل با تصویب دو لایحه که ژانویه ۲۰۲۵ به اجرا درآمدند مانع فعالیت آنروا در سرزمین های اشغالی شد، اما کارکنان محلی این آژانس امدادی در تلاش برای ادامه کار خود بوده اند.

●●● وضعیت کنونی غزه، یعنی دوره پس از پایان آتش بس، را چگونه توصیف می کنید؟

می توان با اطمینان گفت تا به امروز، تمام پیشرفت هایی که در طول آتش بس حاصل شد، معکوس شده است. بیش از دو ماه است که هیچ کمکی وارد غزه نشده است. این فقط مربوط به کمک های بشردوستانه نیست، همه مایحتاج همین طور است. از ذخایر تجاری تا سوخت، غذا و دارو؛ همه چیز. در واقع بیش از دو ماه است که هیچ چیزی وارد غزه نشده است. آنروا توانست در طول آتش بس به کل جمعیت غزه غذا بدهد و اقلام غیرغذایی یعنی سرپنا، لوازم بهداشتی و چیزهایی از این قبیل را برای ۵۰۰ هزار نفر فراهم کردیم. و خامت اوضاع اکنون فراتر از حد تصور است و در بیان نمی گنجد. مردم اساسا گرسنه اند. وقتی با امدادگران صحبت می کنیم از گرسنگی کودکان می گویند. مردم با یک وعده غذایی در روز زنده می مانند و بدون دارو هستند.

●●● در طول آتش بس چه اتفاقی می افتاد. قبل از آتش بس درباره مشکلات عبور کالا از مرز و توزیع در غزه شنیده بودیم. چه چیزی در آن دوره تغییر کرد؟

تفاوت در دسترسی بود. فعالیت های ما بیش از یک سال، از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ تا ژانویه ۲۰۲۵، از هر نظر با محدودیت و فشار از سوی اسرائیل مواجه بود. تأسیسات ما هدف حمله اسرائیل قرار می گرفت. من ساعت ها در کاروان ها منتظر تحویل کمک به مردم، حرکت و دسترسی بودم و اسرائیلی ها اجازه نمی دادند. سال گذشته همین موقع قبل از حمله نظامی اسرائیل در رفح بودم، ۱.۴ میلیون نفر در آنجا بودند و سپس هرج و مرج شد. اما در طول آتش بس، بولدوزرها و ماشین آلات مورد نیاز را تحویل گرفتیم. غذا تحویل داده شد. توانستیم خدمات و کمک به مردم را در تمام مناطق غزه ارائه دهیم و اینها، قبل از آتش بس نبود. در طول آتش بس هزاران کامیون وارد غزه شدند، چیزی که قبل از آتش بس هرگز ندیده بودیم. قبل از آتش بس، گاهی اوقات شاید حدود ۵۰ کامیون در روز دریافت می کردیم. از آن تعداد به بیش از چهار هزار کامیون در هفته در طول آتش بس رسیدیم. همه چیز تغییر کرد. همچنین دسترسی به داخل غزه داشتیم. مناطقی بود که ماه ها از آنها بی خبر

بودیم. رفح یکی از آنها بود. توانستیم برخی از مراکز بهداشتی را بازسازی کنیم. در پایان سال گذشته، شاهد محاصره کامل و تمام عیار جبالیا بودیم. پس از آتش بس، امدادگران ما توانستند به آن مناطق دسترسی پیدا کنند. مردم به خانه های ویران خود برگشتند تا بستگان شان را از زیر آوار بیرون بیاورند. برخی هفته ها و برخی بیش از یک سال زیر آوار دفن بودند. با شکستن آتش بس و انجام محاصره تمام عیار غزه، اکنون همه اینها از دست رفته است.

●●● سال اول جنگ شما و دیگر امدادگران می گفتید کمک ها همیشه ناکافی اند، اما به تدرت به صفر می رسند. ۵۰۰ کامیون در روز لازم بود، اما ۱۰۰ یا ۲۰۰ یا ۷۵ کامیون اجازه ورود به غزه پیدا می کردند. اما آنچه اکنون اتفاق می افتد، یعنی «صفر کامیون» فاجعه است.

این حرف کاملا منصفانه است. حدود ۵۰۰ کامیون در روز لازم بود تا نیازهای دو میلیون نفر را تأمین کند و حالا هیچ کامیونی وارد غزه نمی شود.

●●● تعاملات شما با اسرائیل سال گذشته محدود بود. الان چطور است؟ آیا می دانید آنها چگونه اتفاقات را توضیح می دهند؟

از زمان اجرایی شدن لایحه کنست (پارلمان اسرائیل) در پایان ژانویه، ما اکنون سیاست قطع ارتباط با مقامات اسرائیلی را داریم. آنها با آنروا ارتباطی نخواهند داشت. هماهنگی و ارتباطات از طریق دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل انجام می شود. اما واقعیت این است که ما بزرگ ترین آژانس بشردوستی با ۱۲ هزار کارمند هستیم. ما تنها آژانسی هستیم که می توانیم با این محاصره دو ماهه بدون تدارکات و بدون ارتباط، هنوز کاری انجام دهیم. مقامات اسرائیلی همکاری با آنروا قطع کردند که اوضاع را از هر نظر بسیار سخت تر می کند.

در حال حاضر امدادگران به سه دسته تقسیم می شوند. برخی همکاران من که ساکن غزه اند و هر روز از خواب بیدار می شوند و به جامعه خود خدمت می کنند. آنها در تمام طول جنگ این کار را انجام داده اند. آنها هر روز جان خود و خانواده هایشان را برای انجام این کار به خطر می اندازند. دسته دوم افرادی مانند من هستند که

و محاصره غزه، حملاتی علیه اسرائیل انجام

داده اند، مسئولیت شلیک موشک به شلوغ ترین فرودگاه اسرائیل را بر عهده گرفتند. این عملیات با موشک بالستیک مافوق صوت (هایپرسونیک) انجام شد. به گفته مقامات فلسطینی، ۱۸ ماه حملات اسرائیل به غزه، جان بیش از ۵۲ هزار فلسطینی را گرفته، از جمله ۵۷ نفری که به دلیل محاصره کامل اسرائیل از ۲ مارس، از گرسنگی جان باختند. یحیی سریع، سخنگوی ارتش یمن، در بیانیه ای هشدار داد که فرودگاه بن گوریون دیگر برای سفرهای هوایی امن نیست.

به گزارش الجزیره: این حمله منجر به تعلیق پروازها در این فرودگاه مرکزی اسرائیل شد و برخی از آنها مجبور به تغییر مسیر شدند. تمام ورودی های فرودگاه نیز برای مدت کوتاهی بسته و سفر قطارها به سمت محل حادثه متوقف شد. به گزارش رسانه های اسرائیلی، آژیرها در

[شهروند] درحالی که مناطق مختلف یمن بامداد دیروز هدف حملات آمریکا و انگلیس قرار گرفت، ارتش یمن با حمله موشکی به سرزمین های اشغالی پاسخ تجاوز دشمنان را داد که در پی آن بیش از سه میلیون شهروند یمن به پناهگاه گریختند. براساس تصاویر و فیلم های تأیید شده توسط الجزیره، یک موشک بالستیک که از یمن شلیک شده بود، به محوطه فرودگاه بین المللی بن گوریون اسرائیل برخورد کرد، باعث توقف ترافیک هوایی در شلوغ ترین فرودگاه اسرائیل و به صدا درآمدن آژیرهای حمله هوایی شد. ارتش اسرائیل تأیید کرد که سیستم دفاعی آن با وجود چندین بار تلاش برای رهگیری این موشک، صبح یکشنبه نتوانست آن را سرنگون کند و افزود که تحقیقات در حال انجام است. به گفته امدادگران، هشت نفر زخمی شدند. انصارالله یمن که در مخالفت آشکار با جنگ

ارتش یمن سرزمین های اشغالی را با موشک بالستیک مافوق صوت هدف گرفت

«بن گوریون» دیگر برای سفرهای هوایی امن نیست

مرکز اسرائیل به صدا درآمدند و بسیاری را وادار به رفتن به پناهگاه ها کردند. در واکنش به حمله یمن، یانیر گولان، یکی از چهره های برجسته اپوزیسیون، گفت: «میلیون ها اسرائیلی که در غزه نگهداری می شوند در حال مرگ هستند، هزینه زندگی خانواده ها را خرد می کند و نیروهای ذخیره زیر بار جنگ در حال فروپاشی هستند. ما باید به جنگ پایان دهیم.» حملات ارتش یمن با وجود بمباران تقریبا روزانه مناطقی در سراسر این کشور توسط ارتش آمریکا ادامه دارد. رسانه ها از حملات هوایی پرتعداد آمریکا به یمن در اوایل دیروز، یکشنبه، خبر دادند. به گزارش شبکه تلویزیونی المسیره، هواپیماهای جنگی آمریکا ۱۰ حمله به منطقه الحزم در استان الجوف و سه حمله به استان مارب انجام دادند.